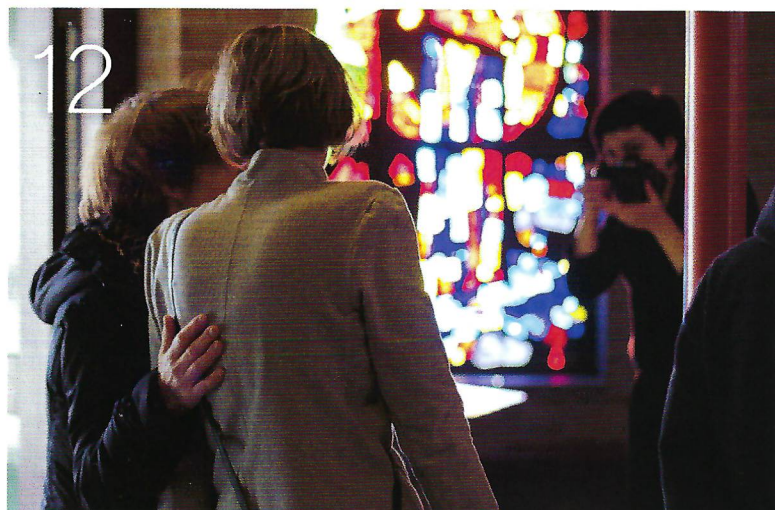

“God save the queen klinkt in de abdij. Britten drogen hun tranen.”

TROUW.NL, 19 SEPTEMBER 2022.

VASTE RUBRIEKEN

- 4 Hoofdredactioneel | Colofon
- 5 Familie → Schoonvader
Gwendolyn Pieters **THEMA**
- 6 Kort | Kortst | Cartoon | Recensies
- 11 Actueel: herdenken als verdienmodel?
- 17 Hart voor de Zaak → Hazel Ling **THEMA**
- 18 How to → Afscheidspoëzie
- 22 Beeldessay eenzame uitvaart **THEMA**
- 29 Gastcolumn → Anna Groot **THEMA**
- 31 Funerair Onderzoek → Waldie E. Hanser
- 32 Interview → Danny van Rosmalen,
Zorg Diensten Groep
- 33 Column → Aart Mak **THEMA**
- 34 Internationaal → Staatsbegrafenis
Queen Elizabeth
- 41 Kijk op Kunst **THEMA**
- 42 Ins & Outs | Agenda | Volgend nummer

PARTNER CONTENT

- 24 Met STAP-budget studeren bij
Docendo
- 30 UitvaartBeheer: betrouwbaar en
gebruiksvriendelijke software

BGNU NIEUWS

- 38 Nu | Berichten
- 39 Agenda | van de voorzitter | Vraag aan
→UBO-formulier | Stelt zich voor →
Steven Meihuizen, ministerie BZK

ARTIKELEN

- 12 Niet onzichtbaar, maar niet storend aanwezig **THEMA**
- 20 Succes Bloemenband heeft een keerzijde
- 26 Nabeschouwing VTU Vakbeurs
- 36 Dasha Elfrings vader overleed in Singapore **THEMA**

“Muziek is de belangrijkste bron van troost in vergelijking met andere kalmerende gedragingen.”

HANSER, WALDIE E.A. (2016) CONSOLATION THROUGH MUSIC:
A SURVEY STUDY IN MUSICAE SCIENTIAE 20(1), 122-137

Meer academic death quotes en interview met muziekpsycholoog
Waldie Hanser op pag. 29

'Van dichtbij schiet je de beelden die er het meest toe doen'

De onverwachte dood van haar vader, vijftien jaar geleden tijdens familiebezoek in Singapore, raakt afscheidsfotograaf Dasha Elfring nog steeds. Ze werd er wel een betere afscheidsfotograaf door. "Sindsdien kom ik dichterbij, want het zijn vooral intieme beelden die troosten."

TEKST MARJON WEIJZEN BEELD DASHA ELFRING

Het was half acht 's ochtends toen mijn broer uit Maleisië belde. Hij vroeg het telefoonnummer van Jane, de vriendin van onze vader." Hun vader was onwel geworden in een

Ikea in Singapore, en werd op dat moment gereanimeerd. "Direct voelde ik in mijn hele lijf dat papa al dood was en heb ik Jane gevraagd om vanaf dat moment alles te fotograferen, zodat ik het later allemaal met eigen ogen zou kunnen zien."

Diezelfde avond zat Dasha Elfring, zelf uitvaartfotograaf, al in het vliegtuig, maar het duurde toch anderhalve dag voor ze haar vader zag, in het mortuarium, na de (in Singapore verplichte) autopsie. "Meestal balsemen ze ook meteen, maar dat had mijn broer weten te voorkomen, hij wist dat ik mijn vader zo natuurlijk mogelijk zou willen zien."

In het mortuarium zakte Elfring bij het zien van haar vader letterlijk door haar benen. Maar zodra ze weer bij zinnen was, begon ze te fotograferen. Achteraf is ze heel blij met al deze foto's. "Ik heb er veel naar gekeken, om zijn abrupte dood te kunnen bevatten en te verweven met mijn leven. Het was zo onwerkelijk. Hij was heel actief, en pas begin zeventig." Nog steeds, vijftien jaar en zeker tweehonderd uitvaartreportages verder, spreekt Elfring geëmotioneerd over het afscheid van haar vader.

INTIEMER

Sinds januari werkt Elfring als uitvaartverzorgster bij Monuta. Ze huurt nu vaker fotografen in dan dat ze zelf nog uitvaarten vastlegt. "Ik weet – mede door mijn eigen (verlies) ervaringen – hoe belangrijk het kan zijn om alles rondom

het afscheid van een dierbare vast te leggen in foto's of op film."

Terug in Nederland vroeg Elfring een bevriende fotograaf om de uitvaart vast te leggen. "Ik zag later op de foto's allerlei details die me op het moment zelf waren ontgaan, en ook wie er allemaal waren. Zo waren er veel buitenlandse Nederlanders, mijn vader was actief bij Vluchtelingenwerk, voor wie hij soms als een tweede vader was." Sindsdien fotografeert Elfring nog intiemer. "Ik durf letterlijk dichterbij te komen, intuïtiever te werken. Dan schiet je de beelden die er het meest toe doen."

Als uitvaartfotograaf was Elfring de stille getuige, als uitvaartverzorger moest ze leren om op de voorgrond te treden. Lachend: "Als Dasha van Monuta." Inmiddels past

ook die rol haar als een jas. "Ik ben relaxter, houd me minder krampachtig aan het draaiboek, kan de uitvaart zich meer laten ontvouwen. Daar wordt het zachter, persoonlijker en intiemer van." Dezelfde beweging die ze ook als fotograaf maakte.

De vader van Dasha Elfring kreeg een prachtige uitvaart, of eigenlijk twee: eerst in Maleisië, met (zaken) relaties van haar broer, en later in Nederland. Voor dit interview zocht Elfring de foto's nog eens op. Ze roepen veel herinneringen op. "Mijn vader, mijn broer en ik vlogen alle drie in een ander toestel naar Nederland. Maar wel min of meer tegelijk. Ik vind het nog altijd heel bijzonder dat we op dat moment alle drie, alleen en toch samen, zo dicht bij de hemel waren..."